

عنوان مقاله:

حق سکوت و تکلیف مقامات تعقیب نسبت به آن در قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲

محل انتشار:

فصلنامه دانش انتظامی خراسان شمالی، دوره ۲، شماره ۷ (سال: ۱۳۹۴)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۴

نویسندگان:

غلامرضا شیرازی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه مازندران، بابلسر

ابوالحسن شاکری - دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه مازندران، بابلسر

خلاصه مقاله:

اولین و حساس ترین مرحله شکل گیری یک پرونده کیفری تحقیقات مقدماتی است. در مرحله تحقیقات مقدماتی دو حق با یکدیگر مواجه می شوند، یکی حق اجتماع و دیگری حقوق متهم. از مهم ترین حقوق دفاعی متهم که در قوانین اساسی و آیین دادرسی کیفری تصریح شده اند عبارت اند از حق تفهیم اتهام با ذکر دلایل، حق رسیدگی سریع، حق آگاه کردن خانواده متهم، حق داشتن وکیل، حق تذکر به مواظبت در اظهارات و حق سکوت. حق سکوت یکی از برجسته ترین این حقوق است. حق سکوت متهم و تفهیم آن به متهم در آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ به رسمیت شناخته شده است. مقامات تعقیب و ضابطان دادگستری (پلیس) مکلف اند حق ساکت ماندن را به متهم تفهیم کنند. گروهی از حقوق دانان بر این باورند که حق سکوت بیشتر مورد استفاده بزهکاران حرفه ای قرار می گیرد. بی اعتباری تحقیقات و استنباط مخالف علیه متهم از آثار این حق بشمار می روند. مظنون یا متهمی که پس از اعلام حق سکوت توسط مقام تعقیب آگاهانه و داوطلبانه با پلیس صحبت می کند، در واقع استفاده از حق سکوت را اسقاط کرده است.

کلمات کلیدی:

حق سکوت، مقامات تعقیب، استنباط مخالف، تحقیقات مقدماتی، اسقاط حق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1850797>

